

[Merete Aarup]

tagen nytårsaften. Projektet støttes af Socialministeriet og Odense Kommune. Resten af udgifterne dækkes med bidrag fra fonde, det daglige salg og den genbrugsbutik, som jeg er frivillig, ulønnet leder af, og hvor vi beskæftiger 15 medarbejdere. Det vil sige 50 mennesker, der næsten alle har været ude for en social begivenhed, får nyt indhold i tilværelsen, og i cafeen betjener vi ca. 32.000 gæster om året. Et projekt, der er 5 år, og som danner skoleeksempel for nye projekter, idet mange grupper både fra kommunerne og socialuddannelserne kommer for at studere det, bl.a. fordi projektet også har medarbejdermøder og medarbejderuddannelser, så medarbejderne bedre kan hjælpe sig selv og dermed også de mange gæster i cafeen. Der skal derfor findes en tilskudsordning, som er tilfredsstillende.

Med hensyn til SF's forslags punkt 5 og 6 om udviklingsråd virker dette utrolig bureaukratisk. Selv om vi er positive over for visse elementer i SF's forslag, afviser vi det, men vi vil selvfølgelig gerne i udvalget se på, hvordan man kan løse nogle af de modeller, økonomiske modeller og tilskudsmodeller, som jo skal findes for fremtidens sociale projekter.

Else Winther Andersen (V):

Dette beslutningsforslag fra SF kan man jo virkelig kalde genbrug, men jeg ved også godt, at SF går ind for genbrugspapir, og så kunne de bare have sat en ny dato på. Jeg er dog godt klar over, at der er kommet et par streger mere med, men det skal jeg da ikke laste jer for, for det kan jo være, at det er på nogle af de områder, hvor samfundet har ændret sig.

Men jeg vil godt starte bagfra og pege på de bemærkninger, som er til beslutningsforslaget, hvori man siger, at det er bedre at give folk ressourcer frem for at skabe afhængighed. Jeg mener nok, at dette beslutningsforslag arbejder lige stik imod den målsætning, og det kommer sig bl.a. af, at vi i Venstre synes, at der er meget lidt brug for sådan et fast udviklingsråd til at være rådgivende og vejledende om tildelelse af driftsmidler til de forskellige tiltag. Vi mener, at det ikke bliver et udviklingsråd, men et styrende organ, der bevidst kommer til at styre udviklingen for de projekter og konferencer, som vil blive afholdt, og det er det modsatte af, hvad jeg kunne forestille mig man havde af intentioner. Det er i hvert fald den erfaring, jeg synes jeg har ude fra det virkelige liv.

Nu skal det ikke forstås sådan, at Venstre har noget imod, at der bliver afprøvet nogle nye tiltag på det sociale område, for udviklingen i samfundet står jo ikke stille, men der skal altså være ting, der er forankret i den kommunale og den amtskommunale verden, for at det også har levedygtighed.

Den udvikling, som vi ser og har set i de senere år, er, at vi har fået flere og flere professionelle projektmagere, der er startet på projekter, men så sker der tit to ting – men ikke på én gang: Enten falder det hele på gulvet, når pengene er stoppet og de, der startede, er gået i gang med et nyt projekt, for så er det dét, der er penge i og interesse om, og så har man skabt nogle forventninger hos deltagerne, uden at projektet er blevet forankret i den kommunale verden. Eller hvis det forankrer sig i den kommunale verden, medfører det en udgift, skønt man måske inden for kommunen ikke havde forestillet sig i første omgang, at det var dér, man havde tænkt sig at prioritere indsatsen på det sociale område.

Efter disse bemærkninger kan det vel ikke overraske, at Venstre ikke kan gå ind for dette beslutningsforslag.

Pernille Frahm (SF):

Ideen med forslaget er jo dels at sørge for, at der bliver noget opsamling på det sociale udviklingsarbejde, der foregår nu – og jeg vil give socialministeren ret i, at der så sandelig foregår en hel del – og dels at give det en lokal forankring.

Det, vi gerne vil, er først og fremmest, at vi gerne vil sikre, at det sociale udviklingsarbejde, der rent faktisk fungerer, ikke bare hænger på bevillinger fra år til år, men at det kan sikres en eksistens også efter de tre år, som nu er mulig, altså en længerevarende eksistens, end det nu er muligt. Vi mener, at det er et problem, at de projekter, der er en succes, ikke kan fortsætte, for det er ganske svært at forstå for de brugere, som i perioder har nydt godt af projekterne, at bevillingerne pludselig er slut.

Netop i denne type projekter er kontinuitet utrolig vigtig. Det har noget med fortrolighed at gøre, det har noget med kendskab til sit område at gøre, og det har noget at gøre med at komme ind på livet af andre, og det er ikke noget, man opnår ved en hurtig og kortvarig indsats.